Dieet- en levensstijladvies in de eerstelijnszorg Semigestructureerde interviews met diëtisten over de samenwerking met de huisarts

Haio: Scheers Silke , KUL
Promotor: SPITAELS David , KUL
Praktijkopleider: De Wachter Sofie , SCHMITZ Tom

Context: De stijgende prevalentie van chronische ziekten, zoals obesitas en diabetes, benadrukt de noodzaak aan een geïntegreerde en multidisciplinaire eerstelijnszorg, waarin huisartsen en diëtisten samenwerken. Deze masterproef onderzoekt hoe diëtisten in Vlaanderen de samenwerking met huisartsen ervaren bij de begeleiding van patiënten met dieetgerelateerde zorgnoden. De centrale onderzoeksvraag luidt: “Wat zijn de ervaringen en opinies van diëtisten over de samenwerking met de huisarts bij het begeleiden van patiënten met nood aan dieetgerelateerd advies in de eerstelijnszorg?”

Onderzoeksvraag: “Wat zijn de ervaringen en opinies van diëtisten over de samenwerking met de huisarts bij het begeleiden van patiënten met nood aan dieetgerelateerd advies in de eerstelijnszorg?”

Methode: Er wordt gekozen voor een kwalitatieve onderzoeksopzet met semigestructureerde interviews met negen diëtisten actief in de ELZ-zone Vlaams-Brabant en Oost-Vlaanderen. De dataverzameling gebeurde tussen januari en april 2024. De interviews werden geanalyseerd aan de hand van een thematische analyse met ondersteuning van NVivo. De COREQ-checklist werd toegepast om de methodologische betrouwbaarheid te waarborgen. Deze studie werd goedgekeurd door de Ethische Commissie Onderzoek UZ/KU Leuven (MP028786).

Resultaten: De resultaten tonen aan dat communicatie tussen diëtisten en huisartsen vaak ongestructureerd en afhankelijk is van persoonlijke relaties. Er is zelden sprake van systematische terugkoppeling of gezamenlijke consultaties. Diëtisten ervaren belemmeringen in het verkrijgen van medische informatie, zoals laboresultaten of diagnosegegevens, door het ontbreken van een gedeeld elektronisch patiëntendossier. De meeste informatie komt via de patiënt waardoor de accuraatheid niet is gegarandeerd. Daarnaast benoemen diëtisten het gebrek aan voedingskennis bij huisartsen waardoor vaak vaag niet-evidence-based voedingsadvies wordt gegeven aan patiënten. Verder zorgt tijdsdruk bij huisartsen en diëtisten voor een beperkte terugkoppeling over het behandelverloop. Diëtisten geven aan dat de samenwerking kan worden verbeterd door fysieke nabijheid in een multidisciplinaire praktijk, regelmatig mondeling overleg, standaardisatie van communicatieprocessen, betere toegankelijkheid tot medische gegevens en wederzijdse erkenning van elkaars rol in de samenwerking. Diëtisten pleiten voor een gedeeld elektronisch patiëntendossier, gestandaardiseerde verwijsformulieren, en een duidelijker beleidsmatig kader voor interprofessionele samenwerking.

Conclusie: De studie concludeert dat er nood is aan structurele beleidsmaatregelen ter bevordering van interprofessionele samenwerking met formalisatie van overlegmomenten, verbetering van elektronische gegevensdeling en versterking van voedingseducatie in medische opleidingen. Hierdoor kan de kwaliteit en continuïteit van dieetgerelateerde zorg binnen de eerstelijnszorg in Vlaanderen worden verhoogd.